

ARKADAŞLIK

Hedef Davranışlar

Dr. Yakup YILMAZ

Müslüman arkadaş,

- Arkadaşını Allah için seçer ve sever.
- Arkadaşına her zaman ve her zeminde yardımcı olur.
- Arkadaşına iyiliği gösterir ve onun kötülüğe düşmesine engel olur.
- Arkadaşını sadece dünya için değil, ahiret için de sever.
- İnsanın, arkadaşlık yaptığı kişilere benzeyeceğini bilir.

ARKADAŞLIK AYNASI

İnsanların karakterlerini tanımanın birçok yöntemi vardır. Bu yöntemlerden biri, çok ilginç; ama çok da isabetlidir. Eski bir sözdür: "Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim." Şeyh Sadi, Gülistan adlı eserinde şöyle bir hikâye anlatır:

Bir kişi hamama gider. Hamamda dostlarından biri kendisine temizlenmesi için güzel kokulu bir kil verir. Kilden, ruhu okşayan enfes bir râyihâ yayılır. Adam kile sorar:

- A mübarek! Haydi söyle, sen misk misin, amber misin?

Kil ona cevaben şöyle der:

- Ben, bildiğiniz alelâde bir toprağım. Lâkin bir gül fidanının altında bulunuyor, gül goncalarından süzülen şebnemlerle her gün ıslanıyordum. İşte gönüllere ferahlık veren ve hissettiğiniz bu râyihâ, o güllere aittir.

İşte bu örnek, kastettiğimiz manayı çok güzel anlatıyor bize. İnsan; arkadaşına, dostuna benzer. Kendine yakın hissettiği kimsenin iyi ve kötü hâlleri bir bir ona yansır. En sonunda, beraber geçirilen vakitler, aynı ideallere sahip iki ruh oluşturur. Hüzünde de sevinçte de ortak iki şahsiyet...

"Kişi, arkadaşından sorulur." der büyükler. Bu yüzden arkadaşını seçerken çok dikkat etmeli insan. Bir kil parçası, yanında durduğu gülün kokusunu alırken pisliklerle çevrili bir alandan kötü kokularla çıkmaz mı? Ya bizler? Bizler de en çok kendimize dost seçtiklerimize benzeriz. Ya da onlarla ortak bir şahsiyette buluşuruz. Böylece birbirine ayna olan iki insan oluruz.

Dostlarımız kimlerdir? Bunu tespit etmek için iç dünyamıza doğru bir yolculuk yapalım. Dostumuz; en yakın arkadaşımız, yanımızda olduğunda huzurlu olduğumuz insandır. Üzüldüğümüzde, bunaldığımızda, "Keşke burada olsa!" dediğimiz, uzakta da olsa sıkıntısını hissettiğimiz, kaybetmekten korktuğumuz, bizim için gerçekten değerli olan insandır dostumuz. Hayatımıza yön verir dostlarımız, yanlışlarımızı gösterir, güzellikleri destekler.

Hakiki dostlar böyleyken bir de kötü arkadaşlar vardır. Belki tecrübesizlikten, belki hissettiğimiz yalnızlıktan dolayı seçtiğimiz yanlış kişilerdir bunlar. Onlar, hem dünya hem de ahiretimiz için ziyandan başka bir şey olmazlar bize. Böyle arkadaşları olanlar, hesap gününde pişmanlıklarını şöyle ifade edecekler: "Keşke seninle benim aramda doğu ile batı arasındaki

kadar bir uzaklık olsaydı. Ne kötü arkadaşmışsın sen. (Zuhruf sûresi, 38. âyet)"

Bizi pişmanlığa sürükleyecek, "keşke"ler arasında bizi boğacak arkadaşlar nasıl kimselerdir peki? Bunun cevabını Cafer-i Sadık hazretleri veriyor:

"Beş kişiyle arkadaşlık etme!

1- Yalancıyla. Çünkü o, seraba benzer. Uzağı yakın, yakını uzak gösterir.

2- Ahmakla. Çünkü sana fayda vereceğim derken zarar verir.

3- Cimriyle. Çünkü ciddi şekilde ihtiyacın olduğunda yardımını senden esirger.

4- Korkakla. Çünkü seni ele verir. Bir tehlike anında seni bırakıp kaçar.

5- Günahkârla. Çünkü seni bir lokmaya; hatta daha azına bile feda edebilir."

Rabbimiz, hepimizi bu tarz arkadaşlardan muhafaza buyursun!

Sahabe efendilerimiz arkadaşlık konusunda da en güzel numunelerimizdir. Yine onlardan bir hatıra:

Uhud savaşından sonra şehitler tek tek defnedilmektedir. Savaş sonrasında ashab-ı kiramdan tam yetmiş iki şehit vardır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Amr bin Cemuh ile Abdullah bin Amr'ın cenazelerinin başına gelir, durur. Hüzünle dalar gider. Sonra yanındakilere şöyle der: "Bu ikisini aynı mezara koyun. Çünkü onlar, dünyada da birbirlerini çok severlerdi."

Bir hadis-i şerif var, duymuşsunuzdur mutlaka: "Kişi, sevdiğiyle beraberdir." Kalbimiz, dünyada her kimle ise ahirette de yolumuz, onunla beraber ya Cennet'e ya da Cehennem'e açılacak. Sahabe efendilerimiz gibi belki de aynı kabri paylaşmak düşecek kaderimize, kim bilir?

Dileyelim, birbirini yıkayan iki el gibi olsun arkadaşlıklarımız. İki cihanda bize huzur versin sevdiklerimiz ve Allah Resulü'nün huzurunda dostlarımızla beraber selam vermek nasip olsun inşallah!

GÜZEL VE ÇİRKİN ARKADAŞ

Hikâyeden önce

Hikâyemizi anlatmaya başlamadan önce öğrencilerinize şu soruları sorabilirsiniz.

- 1- Arkadaşlarınızı seçerken nelere dikkat edersiniz?
- 2- Arkadaşınızın fizikî görünüşüne mi dikkat edersiniz, yoksa kişiliğine mi önem verirsiniz? Neden?
- 3- Arkadaşlarınızın arkasından onların istemeyeceği şekilde konuşur musunuz? Neden?
- 4- Bir arkadaşınız hakkında size kötü bir şey anlatılsa tavrınız ne olur? Hemen inanır mısınız? Neden?

müsaade etmiştir. Çünkü bir insan hakkında daha sağlıklı bilgiler edinmenin en sağlam yolu, onu konuşturmaktır. “İnsan, dilinin altında gizlidir.” derler.

Bir padişah, iki köle satın almıştı. Onların kişiliklerini anlayabilmek için ilk önce birinci köle ile sohbete başladı. Padişahın sorularına köle öyle cevaplar veriyordu ki, başkaları bu cevapları ancak uzun uzun düşündükten sonra verebilirdi. Padişah; bu hizmetkârın anlayışlı, zeki ve tatlı dilli olduğunu anlayınca memnun oldu. Diğer köleyi de yanına çağırды. İkinci köle, padişahın huzuruna geldi. Kölenin ağzındaki bir rahatsızlık sebebiyle ağzı kokuyordu. Dişleri de bakımsızlıktan kapkaraydı. Padişah, bu kölenin görünüşünden pek hoşlanmadı; ama yine de onu tanıyabilmek için kendisiyle sohbete başladı: “Ağzın koktuğu için biraz uzakta dur; fakat pek de uzağa gitme. Önce ağzının derdine bir şifa bulalım. Sen sevimli bir insana benziyorsun! Seni hor görmek ve gözden düşürmek bize yakışmaz. Şöyle otur, bir iki hikâye anlat da dinleyelim bakalım.”

Padişah, konuştuğu ilk köleyi yıkanması için hamama gönderdi. Arkadaşı gittikten sonra ikinci köleyi denemek için ona dedi ki: “Senden önce sohbet ettiğim arkadaşın, senin hakkında kötü şeyler söyledi. Görüyorum ki sen, onun söylediği gibi değilsin. O hasetçi, neredeyse bizi senden soğutuyordu. Arkadaşın senin hakkında, “O; hırsızdır, doğru adam değildir, kötülerle düşer kalkar, iffetsizdir!” dedi. Peki, sen onun hakkında ne dersin?”

İkinci köle bu sözler üzerine padişaha şöyle cevap verdi: “İyi düşünen, doğru söyleyen o arkadaşına eğri diyemem. Bilakis onun sözleri sebebiyle kendimde böyle kusurların olabileceğini düşünüp hâlimi düzeltmeye çalışırım. Padişahım! Belki de o, bende birçok ayıplar görmüştür de ben, onların farkında bile değilimdir!” Padişah köleye, “O senin kusurlarını anlattığı gibi sen de onun kusurlarını anlatsana!” deyince köle, padişaha şunları söyledi: “Padişahım! O benim gerçekten hoş bir arkadaşımdır. Ben onun hiçbir kusurunu bilmiyorum. Ben onun için ancak şunları söyleyebilirim: O, son derece faziletli bir insandır. Sevgi, vefa ve insanlık örneğidir. Onun bir sıfatı da cömertliktir, düşkünlere yardımda bulunur. O, öyle cömerttir ki gerekirse canını bile verir. O, kendini beğenen biri değildir. Herkesle iyi geçinir.” Padişah, bu cevap karşısında köleye şöyle der: “Arkadaşını methetmede pek ileri gitme! Çünkü ben onu imtihana çekerim de sonra sen utanırsın!” Köle bunun üzerine şunu söyler: “Hayır! Onu övmekte ileri gitmedim. O dostumun güzel huyları, söylediklerimden daha fazladır aslında. Ben onun hakkında bildiklerimi söyledim sadece.”

Öğrencilerinize anlatın

Burada insanın kendi görünüşüne, kılık kıyafetine dikkat etmesi gerektiğine dair bir açıklama yapmak yerinde olur. Bir söz vardır: “Bir yere gittiğinizde kılık kıyafetinize göre karşılanır, fikirlerinize ve düşüncelerinize göre uğurlanırsınız.” Bu sebeple insan; üstüne başına, temizliğine dikkat etmelidir. Belki düşüncelerinizin kalitesini gösterme imkânınız olmayabilir. Hakkınızdaki ilk izlenimlere göre karar verilebilir. Burada padişah, aldığı köle hakkında ilk izlenimleriyle onu biraz uzaklaştırmış, daha sonra onun diğer özelliklerini görebilmek için konuşmasına

Öbür köle hamamdan dönünce padişah, onu huzuruna çağırды. Ona, “Sihhatler olsun, eksilmeyen nimetlere erişsin! Fakat arkadaşının söylediği kötü huylar sende olmasaydı ne güzel olurdu? O zaman güzel yüzünü gören sevinir, neşelenirdi. Seni görmek, bütün dünya mülküne değerdi.” dedi. Köle dedi ki: “Padişahım! O densiz benim hakkımda size neler dedi? Lütfen söyler misiniz?” Padişah, “Sen, çok ikiye bölünmüşsün. Görünüşte deva; ama hakikatte belaymışsın!” dedi.

Öğrencilerinize sorun

Burada bir ara vererek hikâyemizin başında sorduğumuz sorulara ilave olarak şu soruları da sorabilirsiniz:

- 1- Arkadaşlık ilişkilerinde haset nelere sebep olur?
- 2- Arkadaşınız hakkında önyargılı olmak, nasıl sonuçlar ortaya çıkarır?
- 3- Size anlatılan her şeye kolaylıkla inanır mısınız? Yoksa hakkında araştırma yapar mısınız?
- 4- Burada ikinci kölenin göstereceği doğru tavır ne olabilir?

Arkadaşının kendisi hakkındaki kötü sözlerini padişahın dinleyen köle, öfkeden deliye döndü, ağzı köpürdü, yüzü kızardı. Köle başladı konuşmaya: "O önceden bana dosttu; fakat ağzı bozdu. Kıtıkta kalmış köpek gibi pek çok zaman nefesi kokardı. Ben ona sahip çıkmasaydım açlıktan geberip gidecekti." Arkadaşı hakkında ileri geri o kadar kötü sözler söyledi ki, iç âlemindeki çirkinlikleri saklayamayıp ortaya dökmeye başladı. Bunun üzerine padişah, "Artık bu kadarı yeter!" diyerek elini onun ağzına götürdü ve ona şunları söyledi:

"Bu imtihan sayesinde ikinizin arasındaki farkı görmüş oldum. Onun, sadece maddî bir rahatsızlıktan dolayı ağzı kokuyor. Fakat senin ruhun kokmuş! Ey ruhu kokmuş kişi, sen uzakta dur! Arkadaşın senin amirin olacak, sen de onun emrinde bulunacaksın. Ondan edebi, insanlığı ve konuşmayı öğreneceksin!" **BİTTİ**

Hikâyeden sonra

Hikâyeden çıkarılacak dersler: Arkadaşlarımız hakkında her zaman hayırlı şeyler düşünmeliyiz. Arkadaşlarımızı; onların görünüşlerine göre değil, şahsiyetlerine göre seçmeliyiz. Elbisesi temiz, fiziği güzel olmasından daha çok, ahlâkı temiz ve özü güzel insanlarla arkadaşlık kurmalıyız. Çünkü gerçek güzellik, huy ve karakter güzelliğidir.

Bir Hikâye**Arkadaşlık**

Bir zamanlar iki arkadaş çölde yolculuk yapıyorlarmış. Yolun bir yerinde aralarında tartışma çıkmış ve arkadaşlardan biri, diğerinin yüzüne tokat atmış. Tokat yiyen arkadaşın canı yanmış, kalbi kırılmış; ama hiçbir şey dememiş. Sadece eğilip kuma şunları yazmış: "Bugün en iyi arkadaşım yüzüme tokat attı." Yürümeye devam etmişler. Suları bitmek üzereymiş. Neyse ki, sonunda bir vahaya ulaşmışlar. Doya doya su içmişler, mataralarını doldurmuşlar. Sonra suda yıkanmaya karar vermişler. Tokat yiyen arkadaş, suyun balçıklı kısmına takılmış. Git gide batıyormuş. Ama arkadaşı hemen atılıp onu kurtarmış. Suda boğulmanın eşiğinden kurtulan arkadaş, biraz ötedeki bir kayanın yanına gitmiş ve kayanın üzerine şu yazıyı kazımış: "Bugün en iyi arkadaşım hayatımı kurtardı."

HIZIR BEY

İnsan fıtratı, yalnızlığa tahammülsüzdür. Kendi karakterine, meyline, şahsiyetine uygun olan kişileri nerede olsa bulur, onunla arkadaş olur. Arkadaşlığın kemali, yolları hayırlardan geçen insanlarla irtibatlı olabilmektir. Hayırlı dostluk, arkadaşının hatalı davranışlarını görmezden gelerek yanında olan değil, onun hatalarını düzeltmesine yardım edip onu selamete erdirmektir. Hayırlı arkadaşlığa güzel bir misal, Hızır Bey'dir. Hepimiz onu Fatih Sultan Mehmet ile olan arkadaşlığı ve o meşhur davadaki adil tavrıyla tanırız.

Hızır Bey, 1407 yılında Sivrihisar'da doğmuştu. Babası Sivrihisar Kadısı Emir Celaledin Arif'tir. Rivayetlere göre Hızır Bey, Nasreddin Hoca'nın beşinci kuşaktan torunudur. Hızır Bey de Nasreddin Hoca gibi akıllıdır, esprilidir, kıvrak zekâlıdır. Ayrıca müthiş bir hafızaya sahiptir. Babası, Hızır Bey'i Bursa'ya o dönemdeki en meşhur âlimlerden Molla Yegân'ın yanına göndermişti. Bir süre sonra da Hızır Bey, Molla Yegân'ın kızı ile evlenmişti.

Hızır Bey, II. Murat zamanında Edirne'de yapılan Ergene köprüsüne son mısrası Farsça olan bir tarih düşürmüştü. Hızır Bey, Osmanlı dünyasında tarih düşürme çıktırını açan kişiydi. Daha evvel ihtiyaç duyuldukça tarih düşülürken, Hızır Bey ile birlikte gelenek hâline gelmişti. Daha sonraları bir sanat dalı olarak **tarih düşürme*** revaç bulacaktı.

Hızır Bey'in asıl şöhreti, Sultan Mehmet döneminde olmuştu. Günlerden bir gün Arap ülkelerinden birinden gelen bir âlim, padişahın huzurunda tertip edilen meclise gelip sorular sordu. Âlimin sorularına tatminkâr cevaplar verecek biri bulunamadı. Sultan, bu duruma çok içerledi. Hızır Bey'in namını bilen Sultan Mehmet haber gönderdi, "Hızır Bey geniş bilgi sahibi bir adammış, bir de o getirilsin." dedi. Devlet erkânı derhâl harekete geçti, Sivrihisar'dan Hızır Bey getirildi. Hızır Bey, o zamanlar 38 yaşındaydı. Sultanın tahta yeni çıktığı zamanlardı. Yani sultan, o sırada on üç yaşındaydı. Yeniden bir toplantı düzenlendi. Arap âlim, meydana bir muhatap istedi. Sultan Mehmet, askerlerine göz gezdirdi. Güya, gözüne kestirdiği ilk kişiyi huzura çağırdı. Bu, Hızır Bey'den başkası değildi. Hızır Bey, Arap âlimin tüm sorularına tatmin edici cevaplar verdi. Sıra kendisine geldiğinde 16 ilme dair bilgileri ihtiva eden sorularını yöneltti; ancak tatmin edici cevaplar alamadı. Hızır Bey'in bu başarısından memnun olan padişah, sırtındaki cübbeyi çıkardı ve ona verdi. Elli akçe ile Bursa'daki Sultaniye Medresesi'ne müderris tayin etti. Hızır Bey, Bursa'dan sonra o dönemde Osmanlı Devleti'nin başşehri olan Edirne'deki Üç Şerefeli Camii'ne müderris olarak gönderildi.

Fatih Sultan Mehmet Han'ın İstanbul fethi için çalışmalarına Hızır Bey bizzat iştirak etti. Hızır Bey, Fatih'in devlet meselelerini istişare ettiği sıradaşı,

arkadaşı; kritik meselelerde akıl danıştığı yoldaşı oldu.

İstanbul'un fethi ile birlikte şehre kadı olarak atandı. Yani İstanbul'un ilk belediye başkanı Hızır Bey oldu. Müslümanlar'ın eline geçen bu kutlu şehri imar etme görevi artık Hızır Bey'deydi. Görevdeyken İstanbul'da birçok düzenlemeler yaptı. Surların durumunun tespiti ve tamiri, fiyat düzenlemeleri, tartıların ayarı ve kontrolü, belediye kapsamına giren suçlar için bağımsız mahkeme kurulması bunlardan birkaçıdır.

Hızır Bey, Fatih Medresesi'nde de hocalık yapmıştı. Önce hastane olarak kullanılan ve daha sonra terk edilmiş olan ve Zeyrek'te bulunan Pantokrator Kilisesi'nin elli odasını tamir ettirerek burada da dersler vermişti.

Hızır Bey, şehrin imarında olduğu kadar her meselede çok hassastı. Adaletle çok dikkat ederdi. Bir gün Hristiyan bir mimar, padişahı şikâyet için Hızır Bey'e geldi. Mimar, padişahın isteğinin aksine bir iş yaptığı için haksız yere cezalandırıldığını söyleyip adalet istedi. Bunun üzerine Hızır Bey, padişaha haber gönderip onu mahkemeye çağırdı. Sultana hitap tarzı "es-Sultan ibnüs-Sultan el-Gazi Ebu'l-Feth Muhammed Han-ı Sani" iken Hızır Bey, padişahı halktan herhangi bir insana kullanılan hitapla "Murad oğlu Mehmet" şeklinde çağırdı. Fatih Sultan Mehmet, davanın görüleceği gün mahkemeye geldi. Fatih'in sırdaşı, arkadaşı Hızır Bey; vazifesi gereği sultana şu uyarıda bulundu: "Beyim! Mürâfaa-i şer'iyyede (dini kanunlara göre bir duruşmada) bulunuyorsunuz. Başköşede değil sanık sandalyesinde oturmalsınız." Hızır Bey'in adil tavrı bununla da bitmemişti. Mahkemede oturmakta olan Fatih'e seslendi: "Hâkim huzurundasın, ayağa kalk!" Mahkeme neticesinde Kadı Hızır Bey, Fatih Sultan Mehmet'i suçlu buldu. Kısas yapılması gerektiğine hükmetti. Mimar, olanları hayretle izliyordu. Kadının gösterdiği adalet karşısında hayranlığını gizleyemedi. Gözyaşları içerisinde, "Hakkımdan vazgeçiyorum." dedi. Fatih Sultan Mehmet'in kendi şahsına ait bir ev, kendisine bağışlandı. Böylece mahkeme sonuçlandı. Mimar, bu adaleti görünce, "Dünyada bunun eşi yoktur. Artık bu andan itibaren Müslüman'ım." diyerek kelime-i şehadet getirdi.

Hızır Bey, İstanbul kadılığını altı sene boyunca başarı ile sürdürdü. Bu süre içerisinde kendisine verilen geniş arazi dolayısıyla oraya "Kadı'nın Köyü" ismi verildi. İstanbul'da Kadıköy diye bilinen semtin ismi de o günden kalmıştır. Hızır Bey, 1458 yılında İstanbul'da vefat etti. Kabri, İstanbul'da Unkapanı'nda İMÇ bloklarının içindedir.

BITTİ

Tarih Düşürme Sanatı: Bir olayın tarihini açık bir şekilde değil de rakamsal değerler taşıyan bir alfabeyle, gizleyerek vermektir. Özel tekniği vardır. Dedelerimiz bu sanatı kitabelerde, mezar taşlarında, kitap kapaklarında ve şiirlerde bolca kullanmışlardır. Bu hesabı çözebilmek için harflerin sayısal değerlerini de çok iyi bilmek gerekir. Mesela İstanbul'un Türkler tarafından fethine tarih düşürmek için Kur'an-ı Kerim'de geçen "Beldetün tayyibetün" ibaresi kullanılmıştır. Bu kelimelerin harflerinin sayı değerlerini toplarsak hicri 857 senesini elde ederiz: Be: 2, + lâm: 30, + dal: 4, te: 400 +, tı: 9, + ye: 10 +, be: 2 +, te: 400 = 857.

ASHABIN ARKADAŞLIĞI

Ashab-ı kiram, Peygamberimiz'i (s.a.v.) çok seiyor, O'nu canlarından öte tutuyorlardı. O'na bir zarar gelmesinden korktukları kadar başka bir şeyden korkmuyorlardı. Allah Resulü de onları çok seiyor ve onlar için "arkadaşlarım" diyordu.

Uhud Savaşı'nda Peygamberimiz (s.a.v.) yaralandığı zaman arkadaşları çok korkmuşlar ve çok üzülmüşlerdi. Peygamberimiz'in (s.a.v.) yanağına batan bir zırh parçasını dişleri ile çıkaran Ebu Ubeyde'nin (r.a.) ön dişleri kırılmıştı ve o günden sonra hep peltek konuşmaya başlamıştı. Ama o buna aldırmıyor, Peygamberimiz'in (s.a.v.) iyi olmasından başka bir şey istemiyordu.

Onların Arkadaşlıkları Allah Rızası İçindi

Mekkeli müşriklerin Müslümanlar'a yaptıkları işkencelerin artmasının ardından Müslümanlar, Allah'ın izin vermesi ile Medine'ye hicret etmişlerdi. Allah Resulü (s.a.v.) bu memlekette arkadaşlarının yabancılık çekmemeleri için Medineli Ensar ile Mekkeli Muhacirler'i kardeş ilan etmişti. İşte o günden sonra kardeşlerin yedikleri ve içtikleri birbirinden

ayrı olmadı. Ensar, malının yarısını kardeşi ile paylaştı. Muhacirler ise onlara yük olmadan para kazanmak için ellerinden geleni yaptılar. Hatta bir gün Ensar'dan biri, Muhacir olan kardeşi ile yolda karşılaştı. Ona,

- Kardeşim, var mı bir ihtiyacın? Malımdan ne kadar dilersem sana vereyim. Evimin de yarısı senin olsun, dedi.

Muhacir ise,

- Allah razı olsun kardeşim! Ben senden malını istemiyorum. Sen bana yalnızca çarşının yolunu göster, diye karşılık verdi.

O Muhacir, Abdurrahman bin Avf'tı. Nitekim daha sonraları gösterdiği bu güzel davranış sebebi ile Müslümanlar'ın en zenginlerinden olacaktı.

Günümüze baktığımızda ise insanların kolay yoldan para kazanmak uğruna en yakınlarının bile hakkını çiğnediklerini görüyoruz. Hâlbuki gerçek arkadaşlar, birbirinden yararlanmazlar. Tam aksine, birbirlerine vermek için fırsat kollarlar. Bizler de arkadaşlarımıza nasıl muamele edeceğimizi bilmek için ashab-ı kiramın dostluklarını örnek almalıyız.

BITTİ

Eski Dostlar

Unutulmuş birer birer
Eski dostlar eski dostlar
Ne bir selam ne bir haber
Eski dostlar eski dostlar

Hayâl meyâl düşler gibi
Uçup giden kuşlar gibi
Yosun tutmuş taşlar gibi
Eski dostlar eski dostlar

Unutulmuş isimlerde
Bilinmez ki nasıl nerde
Şimdi yalnız resimlerde
Eski dostlar eski dostlar

Hayri MUMCU

Sıra Sende!

○ Aşağıdaki hadisleri şiirle birlikte ele alınız ve dostun önemi üzerine konuşunuz. Ardından dostlukla alakalı bildiğiniz âyetleri, hadisleri ve atasözlerini arkadaşlarınızla paylaşınız.

Allah yoluna birbirlerini sevenler, arşın gölgesinden başka gölge olmayan o günde, arşın gölgesinde nurdan minberler üzerindedirler. Onların mekânlarına nebiler ve siddıklar gıpta ederler. (Ramuz El-Hadis s.233)

Allah yolunda muhabbet edenler, Arş-ı Âlâ etrafında yakuttan kürsüler üzerinde olurlar. (Ramuz El-Hadis s.233)

Akıl Vergisi

Fransız kralı 15. Lui'nin dostlarından biri, krala,

— Majesteleri, demiş. Akıl vergisi almayı hiç düşündünüz mü? Hiç kimse budalalığı kabul etmeyeceğine göre herkes böyle bir vergiyi seve seve öder.

Kral, alaylı bir şekilde gülererek:

— Hakikaten enteresan bir fikir! Bu buluşunuza karşılık sizi akıl vergisinden muaf tutuyorum.

Zekâ Sorusu

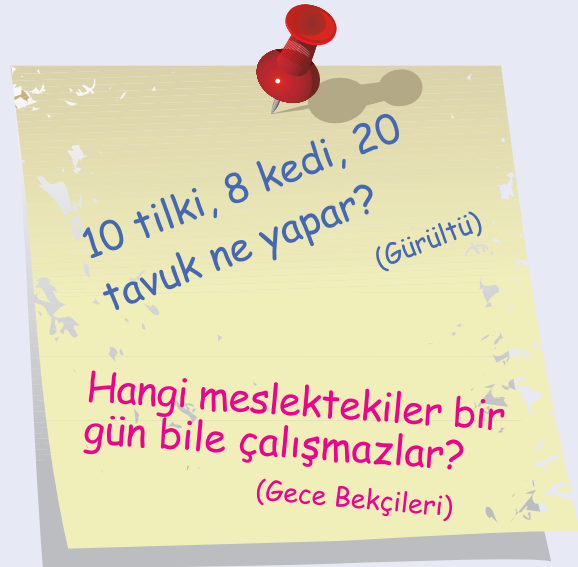
Aşağıda, atasözlerinin sesli harfleri çıkarılmıştır. Bu atasözlerini bulabilir misiniz?

YĞN YRGNN GR ZT

DMLY DMLY GL LR

SLN YTTĞ YRDN BLL LR

Cevap: AYAĞINI YORGANINA GÖRE UZAT, DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR, ASLAN YATTIĞI YERDEN BELLİ OLUR.

1. Fotoğrafta en çok dikkatinizi çeken şeyler nelerdir?

.....

2. Buradaki dört çocuk birbirine karşı hangi hisler içinde olabilir?

.....

3. Sizce bu dört çocuk, iyi arkadaş veya dost olabilirler mi? Niçin?

.....

4. Size göre arkadaşlığın olmazsa olmaz şartları nelerdir?

.....

5. Arkadaşlığı uzun bir yola benzetirsek bu yolda hangi zorluklar bulunur?

.....

6. Fotoğraftaki dört çocuk, bir gün birbirlerinden ayrılırlar mı? Niçin?

.....

7. Sizce arkadaşlıklar geçici midir? Niçin?

.....

8. Arkadaşlıklarımızın kalıcı olması için neler yapmalıyız?

.....